

Penguenin Kayıp Yarını

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Kayıp Yarını

Ebru Mina TOMURCUK

Waddle Bay'in parlak, buzlu kıyısında, penguen Pip mutlu bir gerinmeyle uyandı. Beyaz çizgili kırmızı atkısını taktı ve küçük mavi çantasını kontrol etti. İçinde dün bulduğu ilginç bir şey vardı: parlak bir kâğıt takvim. Pip günleri saymayı çok severdi, ama sona geldiğinde parlak kehribar gözleri kocaman açıldı. En son sayfa eksikti!

Pip buzun kenarına paytak paytak yürüdü ve takvimi arkadaşı Splash'e gösterdi. Splash, uzun beyaz bıyıklı, gümüş grisi bir foktu. Son sayfanın olması gereken boş yere baktı. "Bu çok tuhaf," dedi Splash, koyu kahverengi gözleri yumuşacıktı. "Bir takvimde yarın sayfası olmalı." Pip'in pembe yanakları soldu. "Yarın yoksa," diye fısıldadı, "bize ne olacak?"

Splash yumuřak yüzgeciyle Pip'e sıcakık bir dürtme yaptı. "Endişelenme," dedi. "O sayfayı bulana kadar bütün buzlu kıyıyı arayacağız." Pip başını salladı ve kendini biraz daha cesur hissetti. Takvimi mavi çantasına geri koydu ve kırmızı atkısını sıkıca bağladı. İki arkadaş birlikte pırıl pırıl buzun üzerinde yola koyuldular; nefesleri küçük bulutlar gibi havada görünüyordu. Yarını arama serüveni başlamıştı!

Önce Pip'in takvimi bulduğu kar yığınınına baktılar. Pip minik yüzgeç kanatlarıyla kazdı ve yumuşak karı havaya savurdu. Splash kenarları kokladı, uzun beyaz bıyıkları kıpır kıpırdı. "Bir şey var mı?" diye sordu Pip. "Henüz yok," dedi Splash. Büyük bir buz parçasının altına ve donmuş bir kayanın arkasına baktılar, ama eksik sayfa hiçbir yerde yoktu. Pip'in içi biraz burkuldu.

Sonra gürültülü penguen kolonisine gittiler. Pip herkese, "Bir takvim sayfası gördünüz mü?" diye sordu. Penguenler başlarını salladılar ve yuvalarını kontrol ettiler. Küçük bir penguen parlak bir balık pulu buldu. Bir başkası pürüzsüz bir çakıl taşı buldu. Ama sayfa yoktu. Pip iç çekti. "Yarın gerçekten kayboldu," dedi. Splash omzunu sıvazladı. "Aramaya devam edeceğiz," dedi nazikçe.

Cam gibi parıldayan suyun olduđu gelgit havuzlarına paytak paytak yürüdüler. Splash bir şıpırtıyla suya daldı, gümüş grisi tüyleri ışıldadı. Yosunların ve parlak taşların arasında aradı. Pip kenardan izledi, kehribar gözleri umut doluydu. Ama Splash elinde sadece bir parça dal parçasıyla çıktı. "Burada sayfa yok," dedi. Pip'in pembe yanakları sarktı.

Güneş batmaya başlarken Pip ve Splash pürüzsüz bir kayanın üzerine oturdular. Pip çantasını açtı ve takvime yeniden baktı. "Belki yarın sonsuza dek gitti," dedi üzgünce. Splash bir yüzgecini ona doladı. "Dur," dedi Splash. "Yarının gerçekte ne olduğunu düşünelim." Pip merakla başını kaldırdı. "Bir sayfa değil mi?" diye sordu. Splash nazikçe gülümsedi.

"Yarın sadece bir sayfa deęil," dedi Splash. "Yarın, bundan sonra yaptıklarımızdır." Pip başını yana eğdi. "Ne demek istiyorsun?" diye sordu. Splash, balığı yuvarlanıp kaçtığı için ağlayan küçük bir pengueni gösterdi. "İzle," dedi Splash. Pip oraya gitti ve kendi balığını küçük penguenle paylaştı. Küçük penguen ağlamayı bıraktı ve gülümsedi. Pip'in içi ısındı.

Sonra Pip, kaygan bir yamacı tırmanmakta zorlanan yaşlı bir penguen gördü. Düşünmeden koştu ve yüzgecini uzattı. "Sana yardım edeyim," dedi. Yaşlı penguen Pip'e yaslandı ve güvenle yukarı çıktı. "Teşekkür ederim, küçük dostum," dedi yaşlı penguen. Splash yüzgeçlerini cıırttı. "Gördün mü?" dedi Splash. "Az önce birinin yarınını daha güzel yaptın."

Pip anlamaya başladı. Bir yuva için dağılmış dalları toplamaya yardım etti. Üşüyen bir yavruyla atkısını paylaştı. Hatta huysuz bir pengueni neşelendirmek için komik bir hikâye anlattı. Her iyi seçim küçük bir kıvılcım gibiydi. "Bu çok eğlenceli!" dedi Pip. Splash başını salladı. "Yarın, bugünün seçimlerinden inşa edilir," dedi. "Paylaşmak, yardım etmek, iyi olmak—yarın işte buradan gelir."

Pip takvimine yeniden baktı. Son sayfa hâlâ eksikti, ama artık endişelenmiyordu. "Kâğıt bir sayfaya ihtiyacım yok," dedi. "Bugün iyi şeyler seçebilirim, yarın da aydınlık olur." Splash ona kocaman bir fok sarılması yaptı. "Doğru," dedi. "Ben de tam burada, seninle birlikte seçim yapacağım." Pip'in kehribar gözleri sevinçe parladı.

Birlikte bir plan yaptılar. Her gün bir iyi şey yapacaklardı. Pip atıştırma malıklarını paylaşacaktı. Splash kaybolan yüzücülere yardım edecekti. Çöpleri toplayacaklar ve yalnız arkadaşlara merhaba diyeceklerdi. "Yarını harika yapabiliriz," dedi Pip. "Her seferinde bir seçimle," dedi Splash. Yüzgeçlerini sıkıp anlaştılar ve Pip'in kırmızı atkısı esintiyile dalgalandı.

O akşam Pip eve mutlu ve meraklı bir şekilde döndü. Takvimi rafına, mavi çantasının hemen yanına koydu. "Eksik kalabilirsin," dedi boş sayfaya. "Kâğıttan daha iyi bir şeyim var." Sıcacık yuvasında kıvrıldı ve yarın yapacağı bütün iyi şeyleri düşündü. Yarının geleceğini biliyordu, çünkü onu kendisi yapacaktı.

Ertesi sabah Pip erken uyandı. Kırmızı atkısını taktı ve Splash'le buluşmaya koştu. Birlikte yeni bir penguenin yolunu bulmasına yardım ettiler. Kahvaltılarını aç bir fok yavrusuyla paylaştılar. Gülüp oynadılar ve biraz daha yardım ettiler. "Yarın burada!" dedi Pip. "Ve seçimlerle dolu!" Splash sırttı, uzun bıyıkları kıpır kıpırdı.

Waddle Bay'de, yarını kaybedip sonra yeniden bulan penguenin haberi yayıldı. "Yarın, takvimdeki bir sayfa değil," dedi Pip arkadaşlarına. "Yarın, bugün yapmayı seçtiğimiz iyi şeylerdir." Diğer penguenler ve foklar başlarını salladılar. Onlar da paylaşmaya ve yardım etmeye başladılar. Kısa süre sonra bütün kıyı daha sıcak ve daha iyi hissettirdi; hepsi eksik bir sayfa yüzündendi.

Pip takvimini sakladı, ama eksik sayfa için bir daha hiç endişelenmedi. Her iyi seçimin—paylaşılan bir balığın, yardım eden bir yüzgecin, dostça bir merhabanın—aydınlık bir yarın inşa ettiğini öğrendi. Splash yanındayken Pip, yarının her zaman geleceğini biliyordu. Bu yüzden en büyük gülümsemesini gülümsedi ve iyi şeyler seçmeye hazırды; her seferinde bir mutlu gün.